

STUDIJNÍ A ZKUŠEBNÍ ŘÁD VUT

Záhlaví

Schválení AS: 30. června 2017
Platnost: dnem registrace na MŠMT (viz níže)
Účinnost: dnem platnosti
Odpovědnost: Odbor studijních záležitostí
Závaznost: všechny součásti VUT
Počet stran: 26
Počet příloh: 0

Registrace

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy registrovalo tento vnitřní předpis podle § 36 odst. 2 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách, ve znění pozdějších předpisů:

dne 31. 7. 2017 pod čj. MSMT-21009/2017

Mgr. Karolína Gondková
ředitelka odboru vysokých škol

OBSAH

ČÁST PRVNÍ ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ	1
Článek 1 Úvodní ustanovení	1
Článek 2 Studijní programy	1
Článek 3 Akademický rok a časové členění	1
Článek 4 Doba studia	2
ČÁST DRUHÁ STUDIUM V BAKALÁŘSKÝCH A MAGISTERSKÝCH STUDIJNÍCH PROGRAMECH	2
Článek 5 Studijní plány	2
Článek 6 Kreditový systém	3
Článek 7 Způsob výuky a její zabezpečení	4
Článek 8 Dokumentace předmětu	5
Článek 9 Studijní poradenství	5
Článek 10 Způsob zakončení studia předmětu	5
Článek 11 Ověřování studijních výsledků	6
Článek 12 Zápočet a klasifikovaný zápočet	6
Článek 13 Kolokvium a zkouška	7
Článek 14 Klasifikační stupnice	8
Článek 15 Vážený studijní průměr	8
Článek 16 Průběžná kontrola studia a podmínky pro pokračování ve studiu	9
Článek 17 Zápis do studia a zápis do dalšího roku studia	9
Článek 18 Přerušení studia	10
Článek 19 Uznávání zkoušek nebo splnění jiných studijních povinností	10
Článek 20 Zanechání studia	11
Článek 21 Ukončení studia pro nesplnění požadavku vyplývajícího ze studijního programu	11
Článek 22 Řádné ukončení studia	11
Článek 23 Státní závěrečná zkouška	12
Článek 24 Zkušební komise pro státní závěrečné zkoušky	12
Článek 25 Bakalářská a diplomová práce a jejich obhajoba	12
Článek 26 Hodnocení státní závěrečné zkoušky	13
Článek 27 Celkové hodnocení studia	14
ČÁST TŘETÍ STUDIUM V DOKTORSKÝCH STUDIJNÍCH PROGRAMECH	14
Článek 28 Základní ustanovení	14
Článek 29 Oborová rada	14
Článek 30 Činnost oborové rady	15
Článek 31 Školitel	15
Článek 32 Individuální studijní plán	16
Článek 33 Studijní předměty doktorského studijního programu	16
Článek 34 Zkouška, kolokvium a zápočet	17
Článek 35 Hodnocení a kontrola plnění individuálního studijního plánu	17
Článek 36 Přerušení studia	18
Článek 37 Uznávání zkoušek nebo splnění jiných studijních povinností	18
Článek 38 Státní doktorská zkouška	18
Článek 39 Přihlašování ke státní doktorské zkoušce	18
Článek 40 Zkušební komise pro státní doktorské zkoušky	19
Článek 41 Hodnocení státní doktorské zkoušky	19
Článek 42 Disertační práce	20
Článek 43 Řízení o obhajobě disertační práce	20
Článek 44 Teze disertační práce	21
Článek 45 Komise pro obhajobu disertační práce	21

Článek 46 Oponenti disertační práce	21
Článek 47 Obhajoba disertační práce.....	22
Článek 48 Řádné ukončení studia	23
Článek 49 Zanechání studia.....	23
Článek 50 Ukončení studia pro nesplnění požadavků vyplývajících ze studijního programu.....	23
ČÁST ČTVRTÁ SPOLEČNÁ USTANOVENÍ	24
Článek 51 Pravidla o organizaci studia	24
Článek 52 Dokumentace o studiu.....	24
Článek 53 Zveřejňování závěrečných prací.....	24
Článek 54 Postup při odhalení plagiátorství.....	24
Článek 55 Překážky ve studiu	25
Článek 56 Ukončení studia	25
Článek 57 Pochvaly a ocenění	25
Článek 58 Zdravotní způsobilost	25
Článek 59 Komunikace prostřednictvím IS VUT a průkaz studenta	26
ČÁST PÁTÁ PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ	26
Článek 60 Přejídná ustanovení	26
Článek 61 Závěrečná ustanovení.....	26

ČÁST PRVNÍ

ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

Článek 1

Úvodní ustanovení

1. Studijní a zkušební řád Vysokého učení technického v Brně (dále jen „VUT“) je podle § 17 odst. 1 písm. g) zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon“) vnitřním předpisem VUT a obsahuje pravidla pro studium v bakalářských, magisterských a doktorských studijních programech uskutečňovaných na VUT.
2. Studijní programy se zpravidla uskutečňují na fakultách. Na uskutečňování studijních programů akreditovaných na VUT se mohou podílet vysokoškolské ústavy. Za organizaci, administrativu a kontrolu studia ve studijních programech odpovídá na fakultě děkan, na VUT rektor.
3. Ustanovení tohoto řádu týkající se studentů studijních programů akreditovaných na fakultě se užijí obdobně pro studenty studijních programů akreditovaných na VUT a nikoli na fakultě.
4. Úkony, které podle tohoto řádu činí děkan, činí v případě studentů zapsaných do studia studijních programů akreditovaných na VUT a nikoli na fakultě rektor. Rektor může k úkonům podle tohoto řádu pověřit prorektora, kterému je svěřena studijní agenda, nebo ředitele vysokoškolského ústavu podílejícího se na uskutečňování daného studijního programu nebo jeho části.

Článek 2

Studijní programy

1. Profil bakalářského nebo magisterského studijního programu může být
 - a) profesně zaměřený s důrazem na zvládnutí praktických dovedností potřebných k výkonu povolání podložených nezbytnými teoretickými znalostmi, nebo
 - b) akademicky zaměřený s důrazem na získání teoretických znalostí potřebných pro výkon povolání včetně uplatnění v tvůrčí činnosti a poskytující rovněž prostor pro osvojení nezbytných praktických dovedností.
2. Doktorský studijní program je zaměřen na získání znalostí a dovedností potřebných pro vědeckou, výzkumnou, vývojovou nebo uměleckou činnost.
3. Studijní program náleží pouze do jedné oblasti vzdělávání, pokud se státními zkouškami, popřípadě obhajobou disertační práce, ověřují profilující znalosti nebo dovednosti ze základních tematických okruhů náležejících do jedné oblasti vzdělávání. Studijní program je kombinovaným studijním programem, pokud se státními zkouškami, popřípadě obhajobou disertační práce, ověřují profilující znalosti nebo dovednosti ze základních tematických okruhů náležejících do více oblastí vzdělávání.
4. Forma studia vyjadřuje, zda jde o studium prezenční, distanční nebo o jejich kombinaci.

Článek 3

Akademický rok a časové členění

1. Akademický rok trvá dvanáct měsíců a člení se na zimní a letní semestr. Semestr se dále člení na období výuky, zkuškové období a období prázdnin.
2. V každém semestru je zpravidla 13 týdnů výuky a zpravidla 5 týdnů zkuškového období.
3. Výuka je organizována v prezenční formě studia zpravidla podle týdenních rozvrhů, v distanční a kombinované formě zpravidla podle semestrálních rozvrhů.

4. Pokud tak stanoví studijní plán, lze po dobu prázdnin konat praxe, odborné kurzy a exkurze.
5. Pro výuku mohou být studenti rozděleni do přednáškových a studijních skupin.
6. Rektor každoročně spolu se stanovením začátku akademického roku určí začátek výuky v každém semestru a vyhlásí časový plán akademického roku pro studenty nezapsané na žádné z fakult. Časový plán akademického roku pro studenty fakult vyhlašuje děkan.
7. Časový plán akademického roku stanovuje zejména:
 - a) začátek a konec zkuškového období a prázdnin v jednotlivých semestrech,
 - b) konečný termín pro vykonání zkoušek v akademickém roce,
 - c) termíny pro kontrolu studia,
 - d) období, v němž se konají státní zkoušky a termíny pro podávání přihlášek ke státním zkouškám.
8. Studium v bakalářských a magisterských studijních programech je členěno do jednotlivých úseků studia tak, aby bylo možné provádět průběžnou kontrolu studia a zápis do dalšího úseku studia. Úsekem studia může být semestr, akademický rok, nebo blok studia.

Článek 4 Doba studia

1. Standardní doba studia je doba studia stanovená akreditací studijního programu vyjádřená v rocích nebo semestrech, za kterou by měl student při průměrné studijní zátěži studium ukončit.
2. Skutečná doba studia je doba, která uplynula od zápisu do studia v konkrétním studijním programu bez započítání doby, ve které bylo toto studium přerušeno.
3. Maximální doba studia je dvojnásobkem standardní doby studia.
4. Student je povinen řádně ukončit studium během maximální doby studia. Neukončí-li student řádně studium během maximální doby studia, bude mu studium ukončeno podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona. Na postup při rozhodování v této věci se použije § 68 zákona. Ze závažných důvodů může děkan na žádost studenta maximální dobu studia prodloužit. O udělení výjimky bude student vyzooměn prostřednictvím Informačního systému VUT (dále jen „IS VUT“).

ČÁST DRUHÁ STUDIUM V BAKALÁŘSKÝCH A MAGISTERSKÝCH STUDIJSKÝCH PROGRAMECH

Článek 5 Studijní plány

1. Studijní program je konkretizován a prováděn studijními plány. Studijní plán stanoví časovou a obsahovou posloupnost studijních předmětů, formu jejich studia a způsob ověření studijních výsledků.
2. Studijní plán zejména:
 - a) obsahuje strukturovaný seznam předmětů, jejichž absolvování je nutnou podmínkou pro řádné ukončení studia ve studijním programu,
 - b) vymezuje jednotlivé předměty a jejich skupiny na povinné, povinně volitelné a volitelné,
 - c) může stanovit, že z některých skupin povinně volitelných předmětů si student musí jednu nebo více skupin vybrat,
 - d) stanovuje časovou návaznost předmětů jejich zařazením do semestrů a ročníků,

- e) vymezuje podmínky případné obsahové návaznosti předmětů,
 - f) stanovuje závazně kontrolované úseky studia podle čl. 16.
3. Studijní program může obsahovat více studijních plánů, které odpovídají jednotlivým specializacím. Volbu specializace provádí student výběrem skupin povinně volitelných předmětů podle odstavce 2 písm. c). Termíny pro volbu specializací jsou uvedeny ve vnitřní normě podle čl. 51.
 4. Při prezenční formě studia je převážná část výuky organizována formou přednášek, cvičení, seminářů, kurzů, praxí, laboratorních prací, konzultací a dalších podobných forem výuky, které se konají podle pravidelného, zpravidla týdenního rozvrhu a během nichž má student možnost přímo získávat poznatky.
 5. Při distanční formě studia probíhá studium distančními formami výuky a vyučující mají zpravidla roli konzultantů.
 6. Při kombinované formě studia se uplatňují principy prezenčního i distančního studia.
 7. Základním výukovým modulem studijního plánu bakalářského nebo magisterského studijního programu je zpravidla jednosemestrální studijní předmět (dále jen „předmět“). Každý předmět má dokumentaci podle čl. 8.
 8. Povinný je takový předmět, jehož absolvování je pro daný studijní program závazné. Povinně volitelný je takový předmět, který je součástí povinného bloku. Povinným blokem je skupina předmětů, ze které je předepsáno absolvování minimálního počtu předmětů případně minimálního počtu kreditů. Ostatní předměty jsou volitelné.
 9. Studijní plány včetně dokumentace všech předmětů jsou zveřejněny v IS VUT.
 10. Ve výjimečných případech může děkan studentovi na jeho písemnou žádost udělit výjimku z pravidel pro sestavování studijního plánu. Při zachování obsahové části studijního programu lze upravit průběh studia a termíny kontroly studia studentům, kteří chtějí absolvovat část studia na jiné vysoké škole, zejména v zahraničí, nebo si chtějí rozšířit své poznatky stáží nebo jinou podobnou aktivitou. Při rozhodování děkan přihlédne zejména k dosaženým studijním výsledkům studenta a charakteru plánovaných aktivit. Důvodem pro udělení výjimky mohou být i jiné závažné, zejména zdravotní důvody. O udělení výjimky je student vyrozuměn prostřednictvím IS VUT.

Článek 6

Kreditový systém

Pro kvantifikované hodnocení průběhu studia v bakalářských a magisterských studijních programech uskutečňovaných na VUT se užívá jednotný kreditový systém kompatibilní s Evropským systémem převodu kreditů – European Credit Transfer System (dále jen „ECTS“):

- a) jeden kredit představuje 1/60 průměrné roční zátěže studenta při standardní době studia,
- b) každému předmětu je přiřazen celočíselný počet kreditů, který vyjadřuje relativní míru zátěže studenta nutnou pro úspěšné ukončení daného předmětu,
- c) předmět má stejné kreditové ohodnocení bez ohledu na své zařazení v různých studijních programech a na formě studia,
- d) zakončením předmětu předepsaným podle čl. 10 získá student počet kreditů přiřazený danému předmětu,
- e) kredity získané v rámci jednoho studijního programu se sčítají,
- f) počet získaných kreditů je nástrojem pro kontrolu studia,

- g) pro řádné ukončení studia ve studijním programu je nutné získat počet kreditů rovnající se alespoň šedesátinásobku počtu roků standardní doby studia v předepsané skladbě předmětů.

Článek 7

Způsob výuky a její zabezpečení

1. Způsoby výuky jsou zejména přednášky, semináře, ateliéry, projekty, cvičení, workshopy, řízené konzultace, odborné praxe a exkurze, výuka v terénu.
2. Způsoby výuky jsou charakterizovány takto:
 - a) přednášky mají charakter výkladu základních principů, metodologie dané disciplíny, problémů a jejich vzorových řešení,
 - b) semináře, ateliéry a projekty jsou způsoby výuky, kde je akcentována samostatná práce studentů. Významnou součástí této výuky je prezentace výsledků vlastní práce a kritické diskuse,
 - c) cvičení podporují zejména praktické ovládnutí látky vyložené na přednáškách nebo zadané k samostatnému nastudování za aktivní účasti studentů,
 - d) řízené konzultace jsou věnovány zejména konzultaci a kontrole úkolů zadaných k samostatnému zpracování. Tento způsob výuky je dominantní v distanční formě studia,
 - e) odborné praxe slouží k prohloubení znalostí a dovedností získaných studiem a k ověření jejich aplikace v praxi; slouží též k doplnění znalostí a k seznámení se s metodami práce zejména v mimoškolních institucích,
 - f) exkurze slouží zejména k tomu, aby se studenti seznamovali s metodami práce zejména v mimoškolních institucích,
 - g) výuka v terénu slouží k praktické aplikaci teoretických znalostí.
3. Individuální konzultace doplňují výuku a vycházejí z požadavků studentů.
4. Součástí studijních činností studenta je zadávaná a vlastní samostatná práce.
5. Účast na výuce je povinná, pokud tak stanoví dokumentace předmětu. Stupeň a způsoby kontroly jsou dány v dokumentaci předmětu (čl. 8).
6. Výuka je zpravidla organizována podle týdenních rozvrhů, s výjimkou předmětů, které vyžadují blokovou výuku nebo výuku se zvláštním časovým průběhem.
7. Personální zabezpečení výuky:
 - a) garanty předmětu mohou být profesori a docenti, v odůvodněných případech může garantování předmětu děkan pověřit i jiného akademického pracovníka s vědeckou hodností,
 - b) přednášky vedou profesori a docenti, v odůvodněných případech může vedením přednášky děkan pověřit i jiného akademického pracovníka,
 - c) s pověřením garanta předmětu mohou specifické typy přednášek vést odborníci z praxe,
 - d) na jiných formách výuky podle odstavce 2 písm. b) až g) se mohou podílet i studenti doktorského studijního programu v prezenční formě,
 - e) vedoucí zaměstnanec ústavu nebo ateliéru (dále jen "ústavu") je povinen sledovat výuku zabezpečovanou ústavem a dbát o její úroveň, podkladem pro hodnocení výuky jsou rovněž výsledky plynoucí z hodnocení výuky studenty; úkony vedoucího zaměstnance ústavu podle tohoto řádu činí v případě studentů nezapsaných na žádné z fakult ředitel vysokoškolského ústavu.
8. Pokud to kapacitní možnosti dovolí, členové akademické obce VUT mají právo účastnit se přednášek v rámci VUT.

Článek 8

Dokumentace předmětu

1. Dokumentace předmětu je v českém a anglickém jazyce a obsahuje zejména:
 - a) název předmětu,
 - b) kód předmětu a typ,
 - c) vyučovací jazyk,
 - d) příslušnost k typu studijního programu (bakalářský, magisterský, doktorský),
 - e) ročník studia,
 - f) semestr,
 - g) rozsah předmětu (počet hodin v týdnu nebo semestru s rozdělením podle způsobu výuky),
 - h) počet kreditů,
 - i) jméno garanta,
 - j) název ústavu zabezpečujícího výuku předmětu,
 - k) učební cíle (popis kompetencí, schopností, znalostí a dovedností, kterých dosáhne student absolvováním studijního předmětu),
 - l) prerekvizity (výčet vstupních znalostí),
 - m) obsah předmětu (anotace, osnova),
 - n) základní a doporučená studijní literatura,
 - o) způsoby výuky (zejména přednáška, cvičení,
 - p) pravidla hodnocení a ukončení předmětu (způsoby průběžné kontroly studia, podmínky pro udělování zápočtu nebo klasifikovaného zápočtu, forma a podmínky pro vykonání zkoušek a způsob a pravidla výsledné klasifikace předmětu).
2. Dokumentace předmětu je zveřejňována prostřednictvím IS VUT, nesmí být měněna v průběhu semestru a student je povinen se s ní seznámit.

Článek 9

Studijní poradenství

1. Fakulta poskytuje studentovi informace nutné pro jeho studium, zejména zajišťuje poradenství pro vytváření jeho studijního plánu či při výběru předmětů, které hodlá v daném úseku studia absolvovat.
2. VUT poskytuje podporu studentům se specifickými potřebami, podrobnosti jsou specifikovány v samostatné vnitřní normě VUT.

Článek 10

Způsob zakončení studia předmětu

1. Předmět je zakončen:
 - a) udělením zápočtu,
 - b) udělením klasifikovaného zápočtu,
 - c) vykonáním kolokvia,
 - d) vykonáním zkoušky,
 - e) vykonáním zkoušky po předchozím udělení zápočtu.

2. Předmět, jehož absolvování je podle studijního plánu povinné a který student řádně nezakončil, si musí zapsat znovu, a to v nejbližším semestru, kdy se uskuteční výuka předmětu. Předmět lze znovu zapsat pouze jednou.
3. V předmětu, který je zakončen vykonáním zkoušky po předchozím udělení zápočtu, je předchozí udělení zápočtu podmínkou pro vykonání zkoušky. V případě opakování tohoto předmětu se k zápočtu získanému při prvním zápisu předmětu nepřihlíží.
4. Předmět, který student již zakončil, si nesmí znovu zapsat. To neplatí pro volitelný předmět „tělesná výchova“.

Článek 11

Ověřování studijních výsledků

1. Studijní výsledky se ověřují průběžnou kontrolou studia podle čl. 16 a při zakončení předmětu zápočtem, klasifikovaným zápočtem, kolokviem nebo zkouškou.
2. Student je povinen účastnit se ověřování studijních výsledků osobně a na požádání učitele prokázat svou totožnost průkazem studenta popřípadě průkazem totožnosti. Pokud student prokázat svou totožnost odmítne, při ověřování studijního výsledku nevyhověl.
3. Student má povinnost nejpozději do 7 dnů po ukončení zkouškového období ověřit a potvrdit své studijní výsledky ve svém elektronickém výkazu o studiu (dále jen „elektronický index“). Podrobnosti jsou konkretizovány ve vnitřní normě podle čl. 51

Článek 12

Zápočet a klasifikovaný zápočet

1. Zápočtem se potvrzuje, že se student aktivně účastnil na práci během semestru a splnil požadavky, jimiž bylo udělení zápočtu na začátku výuky předmětu podmíněno, případně prokázal odbornou způsobilost rozpravou při kolokviu.
2. Klasifikovaný zápočet je zápočet, při kterém se úroveň požadovaných aktivit hodnotí klasifikačním stupněm.
3. Požadavky k zápočtu a klasifikovanému zápočtu jsou před zahájením výuky uvedeny v dokumentaci předmětu podle čl. 8.
4. Student, kterému nebyl udělen zápočet nebo klasifikovaný zápočet, může požádat o přezkoumání. Ve věci udělení zápočtu nebo klasifikovaného zápočtu rozhoduje s konečnou platností vedoucí zaměstnanec ústavu. Uděluje-li zápočet vedoucí zaměstnanec ústavu, rozhodne s konečnou platností děkan. O výsledku přezkoumání je student vyrozuměn prostřednictvím IS VUT.
5. Zápočet nebo klasifikovaný zápočet je nutné získat nejpozději do konce zkouškového období semestru, v němž byl předmět vyučován. Ve výjimečných případech může tuto lhůtu na žádost studenta doporučenou příslušným učitelem prodloužit vedoucí zaměstnanec ústavu. Uděluje-li zápočet vedoucí zaměstnanec ústavu, rozhodne s konečnou platností děkan. O způsobu vyřízení žádosti bude student vyrozuměn prostřednictvím IS VUT.
6. Uděluje-li zápočet ředitel vysokoškolského ústavu, rozhoduje o žádostech popsaných v odstavcích 4 a 5 s konečnou platností prorektor, kterému je svěřena studijní agenda.
7. Pokud student nezíská zápočet nebo klasifikovaný zápočet z předmětu, jehož absolvování je pro daný studijní program povinné a který má student zapsán podruhé, je mu studium ukončeno podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona. Na postup při rozhodování v této věci se použije § 68 zákona.

8. Udělení nebo neudělení zápočtu (klasifikovaného zápočtu) se zapisuje do dokumentace o studiu (čl. 52) příznakem udělení nebo neudělení zápočtu, datem a identifikací učitele. V případě klasifikovaného zápočtu se uvádí klasifikační stupeň ECTS.

Článek 13 **Kolokvium a zkouška**

1. Kolokviem se rozumí ukončení předmětu rozpravou o problematice předmětu, případně vypracováním písemné práce zabývající se dílčí tematikou předmětu. Kolokvium se hodnotí slovy „prospěl“ nebo „neprospěl“.
2. Zkouškou se zjišťuje komplexní zvládnutí látky vymezené v dokumentaci předmětu podle čl. 8 prezentované ve výuce na úrovni odpovídající absolvované části studia a schopnosti získané poznatky samostatně a tvůrčím způsobem aplikovat. Míru zvládnutí problematiky a plnění průběžných požadavků hodnotí učitel klasifikačním stupněm ECTS.
3. Požadavky ke zkoušce a kolokviu jsou před zahájením výuky uvedeny v dokumentaci předmětu podle čl. 8.
4. Zkouška může být písemná, ústní, nebo kombinovaná. Ústní zkoušky a ústní části kombinovaných zkoušek jsou pro členy akademické obce VUT veřejné.
5. Termíny a místa konání zkoušek, jakož i způsob přihlašování ke zkoušce musí být s dostatečným předstihem přiměřeným způsobem zveřejněny prostřednictvím IS VUT.
6. Zkušební termíny se vypisují ve zkuškovém období. Se souhlasem vedoucího pracovníka ústavu lze výjimečně vypsát zkušební termín i v průběhu semestrální výuky a prázdnin. Počet termínů musí být přiměřený počtu studentů daného předmětu.
7. V kombinované nebo distanční formě studia mohou být zkušební termíny vypisovány rovněž v období výuky semestru. Podrobnosti stanovuje časový plán akademického roku (čl. 3).
8. Vypisování zkušebních termínů jakož i přihlašování studentů ke zkouškám se provádí prostřednictvím IS VUT. Přihlášením na vypsání termín se tento stává závazným pro studenta i zkoušejícího.
9. Student může konat zkoušku ze zapsaného předmětu nejvýše dvakrát, má tedy právo na jeden opravný termín. Vnitřní norma podle čl. 51 může toto právo rozšířit o druhý opravný termín.
10. Na žádost studenta nebo z moci úřední může vedoucí zaměstnanec ústavu rozhodnout o konání zkoušky před komisí, kterou také jmenuje. Je-li zkoušejícím vedoucí zaměstnanec ústavu, o konání zkoušky před komisí rozhoduje a komisi jmenuje děkan. Je-li zkoušejícím ředitel vysokoškolského ústavu, rozhoduje o žádosti s konečnou platností prorektor, kterému je svěřena studijní agenda. O způsobu vyřízení žádosti bude student vyrozuměn prostřednictvím IS VUT. Student může o zkoušku před komisí požádat jen v rámci svých nevyčerpaných termínů, tedy v řádném nebo v opravném termínu podle odstavce 9.
11. Pokud student nevykoná zkoušku a nesplní tak předmět, jehož absolvování je pro daný studijní program povinné a který má student zapsán podruhé, je mu studium ukončeno podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona. Na postup při rozhodování v této věci se použije § 68 zákona.
12. Klasifikace zkoušky se zapisuje do dokumentace o studiu podle čl. 52. Součástí zápisu do dokumentace o studiu je klasifikační stupeň ECTS, datum konání zkoušky nebo datum konání její poslední části a identifikace zkoušejícího. Výsledky zkoušky musí být zapsány do dokumentace o studiu nejpozději do 5 pracovních dnů od konání zkoušky.

13. Student má právo se od zkoušky odhlásit nejpozději 24 hodin před jejím začátkem. Student, který se od zkoušky odhlásil, je posuzován, jako kdyby nebyl ke zkoušce přihlášen. Odstoupí-li student od zkoušky po jejím začátku, nedostaví-li se ke zkoušce bez řádné omluvy, nebo jeho omluva není přijata, je klasifikován stupněm „F“.
14. Neodhlásil-li se student včas od zkoušky, může se z vážných, zejména zdravotních důvodů, omluvit zkoušejícímu i dodatečně, a to nejpozději do 5 pracovních dnů od určeného termínu pro konání zkoušky nebo od odpadnutí překážky bránící omluvě. Student musí v omluvě doložit vážný důvod, proč se ke zkoušce nemohl dostavit. O přijetí omluvy rozhoduje s konečnou platností vedoucí pracovník ústavu, který o výsledku vyrozumí studenta prostřednictvím IS VUT.
15. Pokud student u zkoušky porušil závažným způsobem její řádný průběh, je klasifikován stupněm „F“. Porušení pravidel v průběhu zkoušky může být považováno za disciplinární přestupek.

Článek 14 **Klasifikační stupnice**

Při hodnocení předmětů studijního plánu se užívá klasifikační stupnice ECTS:

KLASIFIKAČNÍ STUPEŇ ECTS	BODOVÉ HODNOCENÍ	ČÍSELNÁ KLASIFIKACE	SLOVNÍ HODNOCENÍ	
A	100–90	1	Excellent	výborně
B	89–80	1,5	Very good	velmi dobře
C	79–70	2	Good	dobře
D	69–60	2,5	Satisfactory	uspokojivě
E	59–50	3	Sufficient	dostatečně
F	49–0	4	Failed	nevyhovující

Článek 15 **Vážený studijní průměr**

1. Vážený studijní průměr studenta ve studiu v daném celku studia je vyjádřen vztahem:

$$SP = \frac{\sum_p (K_p Z_p)}{\sum_p K_p}$$

kde je: K je kreditová hodnota předmětu zakončeného zkouškou nebo klasifikovaným zápočtem, Z je číselná klasifikace zkoušky nebo zápočtu, p je sčítací index zahrnující všechny předměty registrované studentem v daném celku studia zakončené zkouškou nebo klasifikovaným zápočtem

Vážený studijní průměr se užívá zejména pro:

- a) přiznání prospěchového stipendia,
- b) pro stanovení celkového hodnocení studia (čl. 27).

Článek 16

Průběžná kontrola studia a podmínky pro pokračování ve studiu

1. V každém akademickém roce je ve stanovených termínech kontrolováno, zda student získal v daném úseku studia počet kreditů v předepsané struktuře stanovené studijním plánem studijního programu, a zda úspěšně ukončil opakované předměty, jejichž absolvování je pro daný studijní program povinné. Pokud tyto podmínku nesplní, je mu studium ukončeno podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona. Na postup při rozhodování v této věci se vztahuje § 68 zákona.
2. Minimální počet získaných kreditů nutných pro pokračování ve studiu:
 - a) v 1. semestru studia musí student získat alespoň 17 kreditů,
 - b) v každém roce studia musí studenti
 - ba) Fakulty výtvarných umění získat alespoň 50 kreditů,
 - bb) studijních programů akreditovaných na VUT (a nikoli na fakultě) a studenti Fakulty architektury, Fakulty stavební, Fakulty podnikatelské, Fakulty elektrotechniky a komunikačních technologií, Fakulty chemické, Fakulty Informačních technologií a Fakulty strojního inženýrství získat alespoň 40 kreditů.

Vnitřní norma podle čl. 51 může tyto hodnoty snížit.

3. Během studia se provádí kontrola účasti na těch formách výuky, kde dokumentace předmětu stanovuje povinnou účast studentů. Opakovaná neomluvená neúčast ve výuce s kontrolovanou účastí může být důvodem pro ukončení studia podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona. Pravidla pro provádění kontroly studia stanoví vnitřní norma podle čl. 51.
4. Ve výjimečných a odůvodněných případech, zejména z důvodů zdravotních, může děkan studentovi na jeho písemnou žádost splnění některé z podmínek stanovených pro pokračování ve studiu prominout. Současně stanoví podmínky pro další průběh studia. O způsobu vyřízení žádosti bude student vyrozuměn prostřednictvím IS VUT.

Článek 17

Zápis do studia a zápis do dalšího roku studia

1. Uchazeč se stává studentem dnem zápisu do studia na VUT podle čl. 29 Statutu VUT.
2. Student, který splnil podmínky pro pokračování ve studiu, nebo mu byla povolena výjimka podle čl. 5 odst. 10 nebo podle čl. 16 odst. 4, má právo na zápis do dalšího roku studia.
3. V období stanoveném pro zápis předmětů pro následující semestr, provede student výběr předmětů, které hodlá v tomto semestru ve studiu absolvovat. Při zápisu předmětů je student povinen řídit se pravidly pro sestavování studijních plánů programu.
4. Vyučuje-li určitý předmět více učitelů a umožní-li to kapacitní možnosti, má student právo výběru z nich. Způsob a termíny výběru upraví vnitřní norma podle čl. 51.
5. Zápisy se konají v termínech stanovených děkanem. Student se zapisuje elektronicky prostřednictvím IS VUT nebo osobně.
6. Pokud se student ve stanoveném termínu bez omluvy nezapíše do dalšího roku studia, nebo není jeho omluva přijata, je jeho studium ukončeno podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona. Na postup při rozhodování v této věci se vztahuje § 68 zákona. Omluva se podává děkanovi nejpozději do 5 pracovních dnů po termínu zápisu nebo od odpadnutí překážky bránící omluvě. O přijetí omluvy je student vyrozuměn prostřednictvím IS VUT.

Článek 18 **Přerušení studia**

1. Děkan může studentovi přerušit studium, a to na žádost studenta nebo z moci úřední.
2. Studium se zpravidla přerušuje na dobu celých semestrů zvětšenou o zbývající část semestru, v němž byla žádost podána. Přerušení studia se zpravidla ukončuje k začátku semestru.
3. Studium lze přerušit i opakovaně. Součet skutečné doby studia a období přerušení tohoto studia nesmí překročit maximální dobu studia příslušného studijního programu.
4. Přerušení studia v době, kdy je předpoklad pro nesplnění studijních povinností, nelze povolit.
5. Přerušení studia v průběhu prvního semestru studia je možné pouze ve výjimečných případech, zejména z důvodů zdravotních.
6. Děkan z moci úřední přeruší studium v případě, že student neuhradí splatný peněžní závazek vůči VUT, zejména poplatek za studium vyměřený v souladu s § 58 odst. 3 zákona. Před zahájením řízení o přerušení studia může děkan využít svého oprávnění podle čl. 63 odst. 3 písm. d) a předvolat studenta k projednání věci. Studium bude přerušeno na dobu, která studentovi zbývá do vyčerpání maximální doby studia. Dojde-li k zaplacení poplatku a požádá-li osoba o ukončení přerušení studia, děkan této žádosti vyhovějí a rozhodne o ukončení přerušení studia.
7. Děkan přeruší studium v případě, že student o přerušení požádá z důvodu těhotenství, porodu či rodičovství nebo v souvislosti s převzetím dítěte do péče nahrazující péči rodičů na základě rozhodnutí příslušného orgánu podle občanského zákoníku nebo právních předpisů upravujících státní sociální podporu.
8. Děkan může přerušit studium studentovi, který nevykonal státní závěrečnou zkoušku, a to až do doby jejího opakování.
9. Osoba, které bylo studium přerušeno, je povinna hlásit fakultě skutečnosti rozhodné pro přerušení studia a jeho trvání.
10. Dnem přerušení studia přestává být osoba studentem, přičemž dnem ukončení přerušení studia jí vzniká právo opětovného zápisu do studia. Ustanovení čl. 17 odst. 6 se použije obdobně.
11. Děkan ukončí přerušení studia na písemnou žádost osoby, které bylo studium přerušeno, nebo z moci úřední, pominou-li důvody pro přerušení studia, a to tak, aby osoba po opětovném zápisu do studia mohla studovat bez dalších úprav průběhu studia.
12. Doba přerušení studia podle odstavce 7 a doba, po kterou bylo studium přerušeno z vážných zdravotních důvodů, se nezapočítává do celkové doby přerušení studia podle odstavce 3.

Článek 19 **Uznávání zkoušek nebo splnění jiných studijních povinností**

1. Studentovi, který absolvoval studium ve studijním programu nebo jeho část nebo studuje v jiném studijním programu na vysoké škole v České republice nebo v zahraničí, nebo v akreditovaném vzdělávacím programu na vyšší odborné škole, lze na jeho písemnou žádost uznat zkoušky nebo splnění jiných studijních povinností v rozsahu stanoveném v § 68 odst. 1 písm. d) zákona (dále jen „uznávání zkoušek“). O uznávání zkoušek rozhoduje děkan v souladu s vnitřní normou podle čl. 51.
2. Žádost, s výjimkou žádostí o uznání zkoušek z předmětů absolvovaných v předchozím nebo souběžném studiu na VUT, doloží student potvrzením o absolvování studia nebo předmětu, o získaném počtu kreditů a klasifikaci a dále úředně potvrzenou osnovu každého předmětu. Formu žádosti o uznání zkoušky a termín pro její podání stanovuje vnitřní norma fakulty podle čl. 51.

3. Při rozhodování o uznání zkoušky se bere zřetel zejména na kreditové hodnocení absolvovaného předmětu, klasifikaci, počet případných neúspěšných ukončení předmětu a dobu, která uplynula od ukončení předmětu.
4. Uznání zkoušky může být podmíněno složením rozdílových zkoušek. Původní hodnocení zkoušky je v tomto případě nahrazeno hodnocením úspěšně složené rozdílové zkoušky.
5. Současně s uznáním zkoušky dojde i k uznání její klasifikace. Není-li uznaný předmět hodnocen klasifikační stupnicí podle čl. 14, určí hodnocení uznané zkoušky děkan. Současně může být uznána i kreditová hodnota. Nebyl-li předmět, který byl zakončen uznanou zkouškou, hodnocen kredity, přiřadí se předmětu kreditové hodnocení odpovídající danému studijnímu programu.
6. Studentovi zapsanému ke studiu ve studijním programu mohou být v souladu s § 60 odst. 2 zákona uznány kredity, které získal v programu celoživotního vzdělávání.
7. Kreditová hodnota předmětů, které byly zakončeny uznanou zkouškou, se nezapočítává do počtu kreditů rozhodujících pro posouzení splnění podmínek postupu do dalšího úseku studia podle čl. 16. Hodnocení uznané kontroly studia a kredity se však studentovi započítávají do celkového počtu kreditů získaných během studia a do celkového váženého studijního průměru.
8. Postup při uznávání výsledků studia na zahraniční vysoké škole v rámci krátkodobých studijních pobytů upravuje vnitřní norma VUT podle čl. 51.

Článek 20 **Zanechání studia**

Student, který se rozhodne pro zanechání studia, oznámí tuto skutečnost písemně děkanovi.

Článek 21 **Ukončení studia pro nesplnění požadavku vyplývajícího ze studijního programu**

Děkan rozhodne v souladu s § 56 odst. 1 písm. b) zákona o ukončení studia pro nesplnění požadavků vyplývajících ze studijního programu, pokud student

- a) řádně neukončil studium během maximální doby studia (čl. 4),
- b) ani při druhém zapsání nesplnil některý předmět, jehož absolvování je pro daný studijní program povinné (čl. 12 a 13),
- c) nezískal v daném úseku studia počet kreditů v předepsané struktuře stanovené studijním plánem studijního programu (čl. 16),
- d) při průběžné kontrole studia nesplnil podmínky pro pokračování ve studiu z důvodu opakované neomluvené účasti ve výuce s kontrolovanou účastí (čl. 16),
- e) nezapsal se bez omluvy ve stanoveném termínu do dalšího roku studia nebo jeho omluva nebyla přijata (čl. 17),
- f) nevykonal státní závěrečnou zkoušku v řádném ani v opravném termínu (čl. 23),
- g) nevykonal státní závěrečnou zkoušku do konce maximální doby studia (čl. 23).

Článek 22 **Řádné ukončení studia**

1. Studium se řádně ukončuje absolvováním studia v příslušném studijním programu. Student studium absolvuje, pokud získá počet kreditů v předepsané skladbě rovný minimálně šedesátinásobku počtu roků standardní doby studia a vykoná státní závěrečnou zkoušku, jejíž součástí v bakalářském studijním programu je zpravidla obhajoba bakalářské práce, v magisterském studijním programu obhajoba diplomové práce.

2. Dnem řádného ukončení studia je podle § 55 odst. 1 zákona den, kdy byla vykonána státní závěrečná zkouška nebo její poslední část.

Článek 23 **Státní závěrečná zkouška**

1. Státní závěrečnou zkoušku lze konat, pokud student splnil všechny studijní povinnosti předepsané studijním plánem studijního programu, získal předepsaný počet kreditů stanovený v čl. 22 a odevzdal ve stanoveném termínu diplomovou, respektive bakalářskou práci, pokud je součástí studijního plánu.
2. Obsah a členění státní závěrečné zkoušky určuje studijní program. Pravidla pro organizaci a průběh státních závěrečných zkoušek stanoví vnitřní norma podle čl. 51.
3. Státní závěrečnou zkoušku nebo kteroukoli její část lze jednou opakovat. Student opakuje jen tu část, ze které byl klasifikován stupněm „F“.
4. Poslední část státní závěrečné zkoušky lze konat nejpozději do konce maximální doby studia ve studijním programu. Pokud student do této doby nevykoná státní závěrečnou zkoušku, je mu studium ukončeno podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona. Na postup při rozhodování v této věci se vztahuje § 68 zákona.
5. Průběh a vyhlášení výsledků státní závěrečné zkoušky jsou veřejné. O průběhu státní závěrečné zkoušky je veden protokol, do kterého se uvádí průběh a hodnocení obhajoby diplomové nebo bakalářské práce a ostatních částí státní závěrečné zkoušky a celková klasifikace státní závěrečné zkoušky podle čl. 26. Přílohou protokolu je posudek oponentů a hodnocení vedoucího bakalářské nebo diplomové práce. Formu protokolu stanoví vnitřní norma VUT podle čl. 51.

Článek 24 **Zkušební komise pro státní závěrečné zkoušky**

1. Státní závěrečná zkouška se koná před zkušební komisí. Předsedu a členy komise jmenuje děkan fakulty v souladu s § 53 odst. 2 zákona. Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy (dále jen „ministerstvo“) může jmenovat další členy zkušební komise z významných odborníků v daném oboru. Zkušební komise je nejméně pětičlenná a pro jeden studijní program lze zřídit více komisí.
2. Jednání zkušební komise pro státní závěrečné zkoušky řídí její předseda. Jednací řád zkušebních komisí a způsob jejich svolávání stanoví vnitřní norma podle čl. 51. Zkušební komise je usnášeníschopná, jsou-li přítomny alespoň tři pětiny jejích členů.

Článek 25 **Bakalářská a diplomová práce a jejich obhajoba**

1. Bakalářskou nebo diplomovou práci student prokazuje, že je schopen řešit a ústně a písemně prezentovat zadaný problém a obhájit své vlastní přístupy k řešení. Bakalářská a diplomová práce se vzájemně liší charakterem zadaných problémů a rozsahem a hloubkou jejich zpracování. Bakalářská práce se vypracovává, je-li součástí studijního plánu. Vypracování diplomové práce je součástí studijního plánu.
2. Zadání bakalářské nebo diplomové práce obsahuje zejména stručnou charakteristiku problematiky úkolu, cílů, kterých má být dosaženo, základní literární prameny, jméno vedoucího práce a termín jejího odevzdání. Vedoucím bakalářské nebo diplomové práce může být i odborník z praxe.

3. Bakalářská nebo diplomová práce je psána v jazyce, v němž je uskutečňován studijní program. V případě studijního programu uskutečňovaného v češtině lze bakalářskou nebo diplomovou práci se souhlasem vedoucího práce předložit ve slovenštině nebo v angličtině. Práce předložená v angličtině musí obsahovat rozšířený abstrakt v českém jazyce.
4. Vedoucí bakalářské nebo diplomové práce a její oponent nebo oponenti, které jmenuje vedoucí zaměstnanec ústavu, vypracují posudky k této práci. Student musí být s nimi seznámen nejpozději tři dny před konáním její obhajoby. Oponenti jsou jmenováni z řad akademických pracovníků fakulty nebo jiných vysokoškolsky vzdělaných odborníků v daném vědním oboru. Oponent musí být minimálně absolventem magisterského studijního programu.
5. Při obhajobě bakalářské nebo diplomové práce student nejprve uvede hlavní výsledky své práce a poté se vyjádří k připomínkám uvedeným v hodnocení vedoucího práce a v posudku nebo posudcích oponenta nebo oponentů. Dále následuje diskuse.
7. Pokud student bakalářskou nebo diplomovou práci neobhájí, zkušební komise pro státní závěrečné zkoušky rozhodne, zda tuto práci doplní, nebo zcela přepracuje nebo vypracuje práci s jiným zadáním. Zdůvodnění svého rozhodnutí uvede komise do protokolu o státní závěrečné zkoušce.
8. Pokud student ve stanoveném termínu bez omluvy bakalářskou nebo diplomovou práci neodevzdá nebo jeho omluva není přijata, je klasifikován stupněm „F“. Omluva se podává děkanovi do 3 pracovních dnů od termínu určeného pro odevzdání bakalářské nebo diplomové práce nebo od odpadnutí překážky bránící omluvě. O přijetí omluvy rozhodne s konečnou platností děkan, o čemž je student vyrozuměn prostřednictvím IS VUT.
9. Formální úpravu bakalářské a diplomové práce stanoví vnitřní norma VUT podle čl. 51.

Článek 26

Hodnocení státní závěrečné zkoušky

1. Jednotlivé části státní závěrečné zkoušky se klasifikují samostatně. O klasifikaci státní závěrečné zkoušky a jejích částí se zkušební komise pro státní závěrečné zkoušky usnáší na neveřejném zasedání. Pro klasifikaci se užívá klasifikační stupnice ECTS podle čl. 14. Návrh na klasifikaci je přijat, získá-li většinu hlasů přítomných členů komise. V případě rovnosti hlasů rozhoduje předseda.
2. Celková klasifikace státní závěrečné zkoušky vychází z klasifikací jejích jednotlivých částí, přičemž:
 - a) pokud je jedna část státní závěrečné zkoušky klasifikována stupněm „F“, celkový výsledek je „F“,
 - b) celkový výsledek státní závěrečné zkoušky je klasifikován stupněm „A“, pokud jsou všechny její části klasifikovány stupněm „A“,
 - c) v ostatních případech o celkové klasifikaci B, C, D a E rozhoduje zkušební komise pro státní závěrečné zkoušky.
3. Pokud je student klasifikován stupněm „F“, zkušební komise pro státní závěrečné zkoušky se usnese na odůvodnění, které uvede do protokolu o státní závěrečné zkoušce a se kterým je student seznámen.
4. Pokud se student bez omluvy ke státní závěrečné zkoušce nedostaví nebo jeho omluva není přijata, posuzuje se, jako by u státní závěrečné zkoušky neprospěl. Omluva se podává děkanovi do 3 pracovních dnů od termínu určeného pro odevzdání bakalářské nebo diplomové práce nebo od odpadnutí překážky bránící omluvě. O přijetí omluvy rozhodne s konečnou platností děkan, o čemž je student vyrozuměn prostřednictvím IS VUT.

5. Do termínu opakované státní závěrečné zkoušky má děkan právo přerušit studentovi studium.

Článek 27 Celkové hodnocení studia

1. Celkové hodnocení řádně ukončeného studia je:
 - a) prospěl s vyznamenáním,
 - b) prospěl velmi dobře,
 - c) prospěl.
2. Student, který prospěl s vyznamenáním, obdrží vysokoškolský diplom s vyznamenáním.
3. Celkové hodnocení „prospěl s vyznamenáním“ obdrží absolvent, který byl při státní závěrečné zkoušce klasifikován stupněm „A“ a v průběhu celého studia ve studijním programu vedoucího k získání vysokoškolského vzdělání a udělení akademického titulu dosahoval vynikající studijní výsledky. Vynikající studijní výsledky jsou vyjádřené váženým studijním průměrem nepřevyšujícím hodnotu 1,50.
4. Celkové hodnocení „prospěl velmi dobře“ obdrží absolvent, který byl při státní závěrečné zkoušce hodnocen alespoň stupněm „C“ a v průběhu celého studia ve studijním programu vedoucího k získání vysokoškolského vzdělání a udělení akademického titulu dosahoval velmi dobré studijní výsledky. Velmi dobré studijní výsledky jsou vyjádřené váženým studijním průměrem nepřevyšujícím hodnotu 2,00.

ČÁST TŘETÍ STUDIUM V DOKTORSKÝCH STUDIJNÍCH PROGRAMECH

Článek 28 Základní ustanovení

1. Studium v doktorském studijním programu probíhá podle individuálního studijního plánu pod vedením školitele. Toto studium sleduje a pravidelně hodnotí oborová rada.
2. Studium v doktorském studijním programu má dvě části, které se doplňují:
 - a) studijní část ukončenou splněním státní doktorské zkoušky,
 - b) tvůrčí část ukončenou obhajobou disertační práce.
3. Uchazeč se stává studentem dnem zápisu do studia na VUT podle čl. 29 Statutu VUT.

Článek 29 Oborová rada

1. Oborová rada vymezená § 47 odst. 6 zákona má nejméně 5 členů, které jmenuje a odvolává po vyjádření příslušné vědecké nebo umělecké rady (dále jen „vědecká rada“) děkan. Děkan rovněž stanoví počet členů oborové rady a jejich funkční období. Předsedou oborové rady je garant doktorského studijního programu.
2. Ve své činnosti se oborová rada řídí jednacím řádem. Jednací řád vydá po projednání s oborovou radou děkan.

3. Pro studijní programy ze stejné oblasti studia může být na základě dohody vysokých škol nebo jejich součástí vytvořena společná oborová rada.

Článek 30 **Činnost oborové rady**

Oborová rada zejména:

- a) se vyjadřuje k návrhům na školitele,
- b) schvaluje návrhy témat samostatné vědecké, výzkumné, vývojové činnosti nebo samostatné teoretické a tvůrčí činnosti v oblasti umění pro příslušný studijní program předložené školiteli (dále jen „téma doktorského studia“) a návrhy témat disertačních prací,
- c) projednává změny ve struktuře studijních předmětů, které jsou součástí příslušného studijního programu,
- d) navrhuje složení komisí pro přijímací zkoušky do příslušného studijního programu,
- e) posuzuje návrhy komisí pro přijímací zkoušky a předkládá děkanovi návrh na přijetí uchazečů o studium,
- f) vyjadřuje se k maximálnímu počtu studentů doktorského studijního programu (dále jen „doktorandů“), které může školitel vést,
- g) vyjadřuje se k individuálním studijním plánům doktorandů a k jejich případným změnám,
- h) projednává hodnocení doktorandů předložená školiteli,
- i) doporučuje děkanovi ukončení studia doktoranda pro neplnění studijních povinností vyplývajících z individuálního studijního plánu. Tohoto jednání oborové rady se může na vlastní žádost zúčastnit doktorand; o tomto jednání oborové rady budou doktorand i jeho školitel s dostatečným předstihem informováni,“
- j) hodnotí působení školitelů a závěry předkládá děkanovi,
- k) hodnotí nejméně jednou za rok úroveň uskutečňování studijního programu a závěry předkládá děkanovi, respektive děkanům dalších fakult nebo statutárním orgánům právnických osob, které se na uskutečňování studijního programu podílejí,
- l) iniciuje návrhy na úpravy studijního programu ve vztahu k podmínkám akreditace,
- m) schvaluje obsah a rozsah státní doktorské zkoušky,
- n) navrhuje předsedy a členy komisí pro státní doktorské zkoušky a pro obhajoby disertačních prací.

Článek 31 **Školitel**

1. Školitel je osobnost v oblasti tvořící vědecké a tvůrčí zaměření studijního programu rozhodující pro personální zabezpečení studijního programu z hlediska jeho akreditace a z hlediska jeho uskutečňování ve vztahu k doktorandovi.
2. Školitelem může být profesor nebo docent. Ve výjimečném případě může být po schválení vědeckou radou fakulty jmenován školitelem významný odborník s vědeckou hodností v oblasti, která tvoří zaměření studijního programu. Školitele ustanovuje a odvolává děkan, který vymezí jeho funkční období.
3. Témata doktorského studia, která školitel navrhuje, jsou zejména v souladu s jeho vlastní výzkumnou činností, přičemž přihlíží k zaměření pracoviště školitele a pracoviště, do něhož je začleněn doktorand (dále jen „školicí pracoviště“).
4. Školitel má právo se účastnit jednání komise pro přijímací zkoušky uchazečů na jím navržené téma disertační práce. Školitel může současně školit nejvýše 7 doktorandů. Zvýšení tohoto počtu

povoluje děkan na návrh oborové rady, a to zejména s přihlédnutím k výsledkům studia jeho doktorandů.

Článek 32 **Individuální studijní plán**

1. Individuální studijní plán, podle něhož studium doktoranda ve studijním programu probíhá, stanoví doktorandovi zejména:
 - a) obsahové zaměření jeho samostatné vědecké, výzkumné, vývojové činnosti nebo samostatné teoretické a tvůrčí činnosti v oblasti umění a jeho vlastní vzdělávací činnosti s ohledem na oborovou specializaci a téma disertační práce,
 - b) studijní předměty, které je doktorand povinen absolvovat,
 - c) činnosti související s tvůrčí činností, zejména plánované či doporučené stáže a pobyty na zahraničních pracovištích, účast na konferencích, seminářích, letních školách,
 - d) časové rozvržení studia,
 - e) případnou pedagogickou praxi.
2. Studium v doktorských studijních programech se neuskutečňuje v kreditovém systému.
3. Formu zpracování individuálního studijního plánu stanoví vnitřní norma podle čl. 51.
4. Součástí studijních povinností v doktorském studijním programu je absolvování části studia na zahraniční instituci nebo účast na mezinárodním tvůrčím projektu s výsledky publikovanými nebo prezentovanými v zahraničí nebo jiná forma přímé účasti studenta na mezinárodní spolupráci.
5. Součástí individuálního studijního plánu doktoranda v prezenční formě studia je pedagogická praxe, která slouží především k rozvinutí prezentačních dovedností. Tato praxe zpravidla probíhá po dobu čtyř semestrů v rozsahu průměrně 4 hodiny týdně. Formu a rozsah pedagogické praxe stanovuje vnitřní norma podle čl. 51. Případné výjimky z pedagogické praxe povoluje vedoucí zaměstnanec školícího pracoviště po dohodě se školitelem.
6. Individuální studijní plán a případné úpravy v něm zpracovává s doktorandem školitel, který jej po vyjádření vedoucího zaměstnance školícího pracoviště předkládá oborové radě k vyjádření. Individuální studijní plán a jeho změny schvaluje děkan.
7. Individuální studijní plán nesmí obsahovat předměty, které doktorand absolvoval v předchozím studiu.

Článek 33 **Studijní předměty doktorského studijního programu**

1. Studijní předměty doktorského studijního programu jsou stanoveny tak, aby doktorand získal přehled odpovídající současnému stavu poznání v oblasti, do níž patří zaměření disertační práce.
2. Studijní předměty doktorského studijního programu mohou rovněž rozšiřovat další dovednosti potřebné pro vědeckou práci, především aktivní znalost cizího jazyka a tak zvané měkké dovednosti (soft skills).
3. Způsoby výuky v doktorském studijním programu jsou přednášky, semináře, ateliéry, cvičení a konzultace.
4. Přednášky vedou a zkoušejí profesori, docenti nebo další významní odborníci v příslušných oblastech.

5. Na způsoby zakončení předmětů doktorského studijního programu se přiměřeně vztahuje čl. 10 odst. 1, přičemž zakončení předmětu formou klasifikovaného zápočtu se v doktorských studijních programech neuplatňuje.
6. Na dokumentaci předmětů doktorských studijních programů se přiměřeně vztahuje čl. 8, přičemž předmětům určeným výhradně studentům doktorských studijních programů není přiřazen počet kreditů.
7. Výuka studijního předmětu je založena v závislosti na počtu doktorandů, kteří tento předmět studují, buď na přednáškách organizovaných pro skupinu studentů, jejichž minimální počet stanoví děkan, seminářích nebo na řízeném samostatném studiu s konzultacemi.

Článek 34

Zkouška, kolokvium a zápočet

1. Termín zkoušky nebo kolokvia (dále jen „zkouška“) stanoví zkoušející zpravidla po dohodě s doktorandem. O konání zkoušky je vždy informován školitel. Zkouška je veřejná.
2. Pro hodnocení zkoušek se používá klasifikační stupně „prospěl“ a „neprospěl“. Vážený studijní průměr se v doktorských studijních programech neurčuje.
3. Doktorand může konat zkoušku ze zapsaného předmětu nejvýše dvakrát, tj. má právo na jeden opravný termín.
4. Klasifikace zkoušky se zapisuje do dokumentace o studiu podle čl. 52.
5. Nevykoná-li doktorand zkoušku z předmětu předepsaného individuálním studijním plánem ani při druhém zapsání předmětu, je mu studium ukončeno podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona. Na postup při rozhodování v této věci se vztahuje § 68 zákona.
6. Pokud se doktorand bez omluvy ke zkoušce nedostaví nebo jeho omluva není zkoušejícím přijata, hodnotí se stupněm „neprospěl“. Z vážných, zejména zdravotních důvodů, se lze omluvit i dodatečně, a to nejpozději do třetího pracovního dne od určeného termínu pro konání zkoušky nebo od odpadnutí překážky bránící omluvě. Doktorand musí v omluvě doložit vážný důvod, proč se ke zkoušce nemohl dostavit. O přijetí omluvy rozhoduje s konečnou platností předseda příslušné oborové rady, který o výsledku doktoranda vyrozumí.
7. Zápočtem se potvrzuje, že doktorand aktivně pracoval během semestru a splnil požadavky pro udělení zápočtu. Pro udělení zápočtu platí přiměřeně ustanovení čl. 12.

Článek 35

Hodnocení a kontrola plnění individuálního studijního plánu

1. Doktorand zpravidla jednou za rok referuje na školicím pracovišti o svém studiu, výsledcích řešení tvůrčích úkolů a o přípravě disertační práce.
2. Doktorand každoročně v termínu stanoveném děkanem vypracuje písemnou zprávu o výsledcích své činnosti, která je jedním z podkladů pro jeho hodnocení školitelem.
3. Školitel pravidelně hodnotí plnění studijních povinností doktoranda a hodnocení předkládá příslušné oborové radě. Období hodnocení doktorandů stanoví vnitřní norma podle čl. 51.
4. Při nevyhovujícím hodnocení doktoranda navrhne školitel po vyjádření vedoucího zaměstnance školicího pracoviště příslušné oborové radě projednání návrhu na ukončení studia podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona. Tento postup může iniciovat též vedoucí školicího pracoviště nebo oborová rada. Na postup při rozhodování v této věci se vztahuje § 68 zákona.

5. Doktorand se zapisuje do dalšího roku studia v termínech a za podmínek stanovených děkanem. Pokud se doktorand ve stanoveném termínu nezapíše do dalšího roku studia, vyzve jej fakulta prostřednictvím IS VUT k zápisu v náhradním termínu. Pokud se student bez omluvy nezapíše ani v náhradním termínu nebo není-li jeho omluva přijata, je jeho studium ukončeno podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona. Na postup při rozhodování v této věci se vztahuje § 68 zákona. Omluva se podává děkanovi nejpozději do 3 pracovních dnů po termínu zápisu nebo od odpadnutí překážky bránící omluvě. O přijetí omluvy je student vyzooměn prostřednictvím IS VUT.

Článek 36

Přerušení studia

1. Na přerušení studia v doktorských studijních programech se přiměřeně vztahuje čl. 18 s výjimkou odst. 5, 6 a 8.
2. K žádosti o přerušení studia doloží doktorand také vyjádření školitele.
3. Děkan může přerušit studium doktorandovi, který nevykonal státní doktorskou zkoušku, a to až do doby jejího opakování.

Článek 37

Uznávání zkoušek nebo splnění jiných studijních povinností

1. Na uznávání zkoušek nebo splnění jiných studijních povinností se přiměřeně vztahuje čl. 19.
2. O uznávání zkoušek nebo splnění jiných studijních povinností rozhoduje na návrh školitele po vyjádření oborové rady děkan v souladu s vnitřní normou podle čl. 51.

Článek 38

Státní doktorská zkouška

1. Při státní doktorské zkoušce student prokazuje hluboké teoretické vědomosti v oboru disertační práce a získání požadovaných vědomostí a znalostí z oblasti studia, včetně metodologických východisek vědecké práce. Její obsah vychází zejména z tématu doktorského studijního programu, disertační práce a individuálního studijního plánu doktoranda.
2. Součástí státní doktorské zkoušky je diskuse související s tématem disertační práce na základě pojednání předloženého doktorandem. Toto pojednání obsahuje zejména kriticky zhodnocený stav poznání v oblasti tématu disertační práce, vymezení předpokládaných cílů disertační práce, charakteristiky zvolených metod řešení a přehled dosavadních výsledků doktoranda v oblasti tématu disertační práce. Rozsah pojednání určí oborová rada.
3. Státní doktorskou zkoušku nebo její část lze jednou opakovat.
4. Státní doktorská zkouška je veřejná. O jejím průběhu je veden protokol. Jeho formu stanoví vnitřní norma VUT podle čl. 51.

Článek 39

Přihlašování ke státní doktorské zkoušce

1. Ke státní doktorské zkoušce se doktorand může přihlásit po splnění všech studijních povinností předepsaných individuálním studijním plánem.
2. Spolu s přihláškou ke státní doktorské zkoušce předloží doktorand přehled aktivit vykonaných během svého studia v doktorském studijním programu a pojednání podle čl. 38 odst. 2, včetně

přehledu uveřejněných prací a prací přijatých k publikaci, respektive vytvořených inženýrských nebo uměleckých děl.

3. Způsob přihlašování ke státní doktorské zkoušce a dokládání náležitostí podle odstavce 2 stanoví vnitřní norma podle čl. 51.
4. Ke státní doktorské zkoušce je doktorand povinen se přihlásit v termínu stanoveném individuálním studijním plánem. Nesplnění tohoto termínu je důvodem k ukončení studia. Ze závažných důvodů může děkan na žádost doktoranda a se souhlasem školitele a oborové rady termín prodloužit. O rozhodnutí o žádosti bude doktorand vyrozuměn prostřednictvím IS VUT.
5. Termín státní doktorské zkoušky stanoví děkan.

Článek 40

Zkušební komise pro státní doktorské zkoušky

1. Státní doktorská zkouška se koná před zkušební komisí. Předsedu a členy komise jmenuje na návrh oborové rady děkan v souladu s § 53 odst. 2 a 3 zákona. Členem komise je rovněž školitel doktoranda, který však nemůže být jejím předsedou.
2. Zkušební komise pro státní doktorskou zkoušku je nejméně pětičlenná.
3. Jednání zkušební komise pro státní doktorskou zkoušku řídí její předseda. Jednací řád zkušebních komisí a způsob jejich svolávání stanoví vnitřní norma podle čl. 51.
4. Předseda zkušební komise pro státní doktorskou zkoušku pověří jednoho z jejích členů s výjimkou školitele doktoranda, aby připravil a přednesl jako podklad pro jednání zkušební komise stanovisko k doktorandem předloženému pojednání.
5. Zkušební komise pro státní doktorskou zkoušku je usnášeníschopná, jsou-li přítomny alespoň tři pětiny jejích členů.

Článek 41

Hodnocení státní doktorské zkoušky

1. Státní doktorská zkouška je klasifikována stupněm „prospěl“ nebo „neprospěl“.
2. Na neveřejném zasedání zhodnotí zkušební komise pro státní doktorskou zkoušku průběh státní doktorské zkoušky a rozhodne hlasováním o její klasifikaci.
3. K dosažení klasifikace „prospěl“ je zapotřebí většiny hlasů všech členů zkušební komise pro státní doktorskou zkoušku.
4. Pokud je doktorand při státní doktorské zkoušce klasifikován stupněm „neprospěl“, uvede se do protokolu odůvodnění, které je ústně sděleno doktorandovi.
5. Pokud se doktorand bez omluvy ke státní doktorské zkoušce nedostaví nebo jeho omluva není přijata, posuzuje se, jako by u zkoušky neprospěl. Z vážných, zejména zdravotních důvodů, se lze omluvit i dodatečně, a to nejpozději do 3 pracovních dnů od určeného termínu pro konání státní doktorské zkoušky nebo od odpadnutí překážky bránící omluvě. Doktorand musí v omluvě doložit vážný důvod, proč se ke zkoušce nemohl dostavit. Omluva se podává děkanovi, který o jejím přijetí s konečnou platností rozhodne. O přijetí omluvy je doktorand vyrozuměn prostřednictvím IS VUT.
6. Doktorand může konat státní doktorskou zkoušku nejvýše dvakrát, tj. má právo na jeden opravný termín. Nevykoná-li doktorand státní doktorskou zkoušku ani v opravném termínu, je mu studium ukončeno podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona. Na postup při rozhodování v této věci se vztahuje § 68 zákona.

Článek 42 **Disertační práce**

1. Disertační práce může být:
 - a) samostatná práce zpracovaná podle odstavce 2 obsahující výsledky řešení vědeckého či tvůrčího úkolu, nebo
 - b) tématicky uspořádaný soubor uveřejněných prací a prací přijatých k publikaci.
2. Disertační práce se člení zejména na tyto části:
 - a) přehled o současném stavu problematiky, která je předmětem disertační práce,
 - b) cíl disertační práce,
 - c) výsledky disertační práce s uvedením nových poznatků, jejich analýza a jejich význam pro realizaci v praxi nebo pro další rozvoj oboru,
 - d) seznam použité literatury,
 - e) seznam vlastních prací vztahujících se k tématu disertační práce,
 - f) souhrn v českém a anglickém jazyce zpravidla v rozsahu jedné strany.

Součástí disertační práce může být rovněž dokumentace inženýrských nebo uměleckých děl.
3. Disertační práce je psána v jazyce, v němž je uskutečňován studijní program. V případě studijního programu uskutečňovaného v češtině lze práci vždy předložit v angličtině a slovenštině.
4. Disertační práce musí obsahovat původní a uveřejněné výsledky nebo výsledky přijaté k uveřejnění.
5. Formální úpravu disertační práce stanoví vnitřní norma VUT podle čl. 51.
6. Jsou-li v souboru uveřejněných prací podle odstavce 1 písm. b) práce, jichž je doktorand spoluautorem, musí být vymezen podíl doktoranda a doložen prohlášením spoluautorů o jeho přínosu k jednotlivým pracím.

Článek 43 **Řízení o obhajobě disertační práce**

1. K obhajobě disertační práce se může doktorand přihlásit po vykonání státní doktorské zkoušky.
2. Spolu s přihláškou k obhajobě disertační práce doktorand předkládá:
 - a) disertační práci v počtu stanoveném fakultou,
 - b) teze disertační práce v počtu stanoveném fakultou,
 - c) přehled aktivit vykonaných během jeho studia v doktorském studijním programu, včetně seznamu publikovaných prací a prací k publikaci přijatých, respektive seznamu vytvořených inženýrských nebo uměleckých děl, a ohlasy těchto prací a děl,
 - d) uveřejněné práce nebo rukopisy prací, které jsou k uveřejnění přijaty, spolu s doklady o jejich přijetí k uveřejnění,
 - e) stanovisko školitele doktoranda k disertační práci.
3. Způsob podávání přihlášek k obhajobě disertační práce stanoví vnitřní norma podle čl. 51.
4. Řízení o obhajobě disertační práce je zahájeno doručením přihlášky k obhajobě disertační práce.
5. Pokud přihláška k obhajobě disertační práce splňuje náležitosti podle odstavce 2, je postoupena oborové radě k dalšímu řízení.
6. Nesplňuje-li přihláška k obhajobě disertační práce náležitosti podle odstavce 2, děkan řízení přerušuje a vyzve doktoranda, aby ve stanovené lhůtě nedostatky odstranil, jinak řízení zastaví.

Článek 44

Teze disertační práce

1. Teze disertační práce obsahují ve stručné formě základní myšlenky, metody, výsledky a závěry disertační práce ve struktuře stejné jako u disertační práce. Rozsah stanoví vnitřní norma VUT podle čl. 51.
2. Teze disertační práce, které doktorand předkládá spolu s přihláškou k obhajobě disertační práce, obdrží všichni členové komise pro obhajobu disertační práce a oponenti.
3. Po úspěšné obhajobě disertační práce jsou teze disertační práce se zpracovanými připomínkami formulovanými v závěrech komise pro obhajobu disertační práce publikovány v souladu s vnitřní normou VUT podle čl. 51.

Článek 45

Komise pro obhajobu disertační práce

1. Obhajoba disertační práce se koná před komisí pro obhajobu disertační práce. Předsedu a členy komise jmenuje na návrh oborové rady děkan. Školitel není členem komise pro obhajobu disertační práce.
2. Komise pro obhajobu disertační práce je nejméně pětičlenná. Alespoň dva členové komise jsou osoby jiné než členové akademické obce VUT.
3. Jednání komise pro obhajobu disertační práce svolává a řídí její předseda.
4. Komise pro obhajobu disertační práce je usnášeníschopná, jsou-li přítomny alespoň tři čtvrtiny jejích členů. Komise může jednat i prostřednictvím videokonference. Pro přijetí návrhu je nutná většina hlasů všech členů komise.

Článek 46

Oponenti disertační práce

1. Komise pro obhajobu disertační práce jmenuje nejméně dva oponenty disertační práce, z nichž nejvýše jeden může být z fakulty nebo instituce, kde práce vznikla.
2. Oponentem může být pouze profesor, docent nebo jiný významný odborník s vědeckou hodností v oboru, ve kterém je zpracována disertační práce. Oponentem nemůže být jmenován školitel, přímý nadřízený nebo podřízený doktoranda. Děkan může oponenty jmenovat členy komise pro obhajobu disertační práce.
3. Oponent vypracuje na disertační práci písemný posudek.
4. Oponent se v posudku vyjádří zejména:
 - a) k aktuálnosti tématu disertační práce,
 - b) zda disertační práce splnila stanovený cíl,
 - c) k postupu řešení problému a k výsledkům disertační práce s uvedením konkrétního přínosu doktoranda,
 - d) k významu pro praxi nebo rozvoj oboru,
 - e) k formální úpravě disertační práce a její jazykové úrovni,
 - f) zda disertační práce splňuje podmínky uvedené v § 47 odst. 4 zákona,
 - g) zda student prokázal nebo neprokázal tvůrčí schopnosti v dané oblasti výzkumu a zda práce splňuje nebo nesplňuje požadavky standardně kladené na disertační práce v daném oboru. Bez tohoto závěru je posudek neplatný.
5. Pokud oponent nevypracuje posudek nejpozději do 2 měsíců ode dne jmenování, může komise pro obhajobu disertační práce jmenovat jiného oponenta.

6. Nevyhovuje-li posudek podmínkám podle odstavce 4, vyzve komise pro obhajobu disertační práce oponenta, aby posudek doplnil nebo přepracoval. Pokud tak ve stanovené lhůtě neučiní, komise jmenuje jiného oponenta.
7. Oponentní posudky musí být zaslány všem členům komise pro obhajobu disertační práce a doktorandovi alespoň 15 dnů před konáním obhajoby.
8. V případě, že některý z oponentů nedoporučí disertační práci k obhajobě, může doktorand požádat o přerušení řízení o obhajobě disertační práce, aby mohl svou práci doplnit nebo přepracovat. O této žádosti rozhoduje na základě doporučení komise pro obhajobu disertační práce a příslušné oborové rady s konečnou platností děkan. O rozhodnutí o žádosti bude doktorand vyrozuměn prostřednictvím IS VUT.

Článek 47 **Obhajoba disertační práce**

1. Obhajoba disertační práce je vědeckou rozpravou mezi doktorandem a oponenty, členy komise pro obhajobu disertační práce a ostatními účastníky obhajoby.
2. Obhajoba disertační práce je veřejná. Datum a místo konání musí být oznámeno na úřední desce fakulty.
3. Obhajoba disertační práce se koná zpravidla do šesti měsíců od zahájení řízení. Doba přerušení řízení se do této doby nepočítá.
4. Pokud disertační práce nebyla obhájena, lze se k nové obhajobě přihlásit nejdříve za rok. Není-li disertační práce obhájena ani napodruhé, studium doktoranda se ukončí podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona. Na postup při rozhodování v této věci se vztahuje § 68 zákona.
5. Do termínu opakované obhajoby disertační práce může děkan studentovi přerušit studium.
6. Disertační práci je nutné obhájit nejpozději do konce maximální doby studia. Pokud ji v této lhůtě doktorand neobhájí, jeho studium se ukončí podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona. Na postup při rozhodování v této věci se vztahuje § 68 zákona. Na základě žádosti doktoranda doporučené školitelem a příslušnou oborovou radou může děkan tuto lhůtu v odůvodněných případech výjimečně prodloužit.
7. Obhajoba disertační práce se musí konat nejpozději do 30 dnů po doručení posudků od všech oponentů, popřípadě po jejich doplnění nebo přepracování (čl. 46 odst. 6). Děkan může tuto lhůtu prodloužit.
8. Obhajoba disertační práce probíhá za účasti oponentů. Jestliže se výjimečně některý z nich nemůže obhajoby zúčastnit, může se obhajoba konat za podmínky, že nepřítomný oponent podal kladný posudek. V tomto případě se posudek nepřítomného oponenta čte. Přítomen musí být alespoň jeden oponent.
9. Obhajobu disertační práce řídí předseda komise pro obhajobu disertační práce, výjimečně z jeho pověření jiný člen komise.
10. Při obhajobě disertační práce se postupuje zpravidla takto:
 - a) předsedající zahájí obhajobu, představí doktoranda, sdělí téma disertační práce a seznámí komisi pro obhajobu disertační práce s přehledem jeho publikovaných vědeckých prací, resp. jím vytvořených inženýrských nebo uměleckých děl,
 - b) doktorand vyloží podstatný obsah a hlavní výsledky své disertační práce,
 - c) školitel seznámí komisi pro obhajobu disertační práce se svým stanoviskem k práci doktoranda a k obhajované disertační práci,
 - d) oponenti přednesou podstatný obsah svých posudků,

- e) doktorand se vyjádří k posudkům oponentů, zejména k námitkám, připomínkám a dotazům,
- f) předsedající zahájí diskusi.

11. Obhajoba disertační práce zpravidla netrvá déle než 2 hodiny.
12. V neveřejném zasedání zhodnotí komise pro obhajobu disertační práce za účasti oponentů a školitele obhajobu disertační práce a v tajném hlasování rozhodne o jejím výsledku. K úspěšné obhajobě disertační práce je zapotřebí většiny hlasů všech členů komise. Po rozhodnutí o výsledku obhajoby disertační práce se komise usnává většinou hlasů přítomných členů komise na odůvodnění rozhodnutí. S rozhodnutím a jeho odůvodněním je doktorand seznámen.
13. O obhajobě disertační práce je veden protokol, jehož přílohou jsou posudky oponentů. Závěry komise pro obhajobu disertační práce obsahují rovněž stanovisko k tezí disertační práce a případné požadavky na úpravy pro jejich publikaci. Formu protokolu stanoví vnitřní norma VUT podle čl. 51.
14. O výsledku obhajoby disertační práce informuje předseda komise pro obhajobu disertační práce příslušnou oborovou radu a děkana.

Článek 48 **Řádné ukončení studia**

Dnem řádného ukončení studia v doktorském studijním programu je den, kdy byla obhájena disertační práce.

Článek 49 **Zanechání studia**

1. Rozhodne-li se doktorand studia zanechat, oznámí své rozhodnutí písemně děkanovi.
2. Pokud doktorand v rámci studia přijal závazky vyplývající z řešení projektů, hlavní nebo doplňkové činnosti definované smluvním vztahem, je povinen tento smluvní vztah řádně ukončit.

Článek 50 **Ukončení studia pro nesplnění požadavků vyplývajících ze studijního programu**

1. Děkan rozhodne o ukončení studia pro nesplnění požadavků vyplývajících ze studijního programu podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona, pokud:
 - a) doktorand řádně neukončil studium během maximální doby studia (čl. 4),
 - b) doktorand ani při druhém zapsání nesplnil některý předmět předepsaný individuálním studijním plánem (čl. 34),
 - c) oborová rada na základě nevyhovujícího hodnocení doktoranda doporučila ukončení studia (čl. 35),
 - d) doktorand se bez omluvy nezapsal ve stanoveném termínu do dalšího roku studia nebo nebyla-li jeho omluva přijata (čl. 35),
 - e) student se nepřihlásil ke státní doktorské zkoušce nejpozději v termínu stanoveném individuálním studijním plánem.
 - f) doktorand nevykonal státní doktorskou zkoušku ani v opravném termínu (čl. 41),
 - g) disertační práce nebyla obhájena ani napodruhé (čl. 47).

ČÁST ČTVRTÁ SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 51 Pravidla o organizaci studia

1. Pravidla o organizaci studia na fakultě jsou upraveny vnitřní normou fakulty zpravidla nazvanou „Pravidla pro organizaci studia na fakultě“.
2. Pravidla o organizaci studia studentů, kteří nejsou zapsáni na žádné za fakult, jsou upravena vnitřní normou VUT nazvanou „Pravidla pro organizaci studia“.
3. V první části vnitřní normy jsou upraveny podrobnosti o organizaci studia v bakalářských a magisterských studijních programech, které nejsou upraveny tímto studijním a zkušebním řádem.
4. Ve druhé části jsou upraveny podrobnosti o organizaci studia v doktorských studijních programech, které nejsou upraveny tímto studijním a zkušebním řádem.

Článek 52 Dokumentace o studiu

1. Dokumentace o studiu je součástí IS VUT a slouží k zápisu, uchovávání a zpracování údajů souvisejících se studiem jednotlivých studentů.
2. Součástí dokumentace o studiu je závěrečná práce a posudky k této práci.

Článek 53 Zveřejňování závěrečných prací

1. Bakalářské, diplomové a disertační práce odevzdané uchazečem k obhajobě musí být nejméně pět pracovních dnů před konáním obhajoby zveřejněny k nahlížení veřejnosti v místě pracoviště VUT, kde se má konat obhajoba práce. Pracovištěm se rozumí sídlo fakulty nebo vysokoškolského ústavu, na kterém uchazeč závěrečnou práci obhájí. Každý si může ze zveřejněné práce pořizovat na své náklady výpisy, opisy nebo rozmnoženiny.
2. Autor bakalářské, diplomové a disertační práce (dále jen „závěrečná práce“) povinně vkládá její elektronickou verzi ve stanovených termínech do IS VUT.
3. VUT nevýdělečně zveřejňuje elektronické verze závěrečných prací včetně posudků vedoucího práce a oponentů a záznamu o průběhu a výsledku obhajoby prostřednictvím Digitální knihovny VUT.
4. Zveřejnění závěrečných prací nebo jejich části může být odloženo, a to po dobu trvání překážky pro zveřejnění, nejdéle však na dobu 3 let. Informace o odložení zveřejnění musí být spolu s odůvodněním zveřejněna na stejném místě, kde jsou zveřejňovány závěrečné práce. Děkan zašle bez zbytečného odkladu po obhájení závěrečné práce, jíž se týká odklad zveřejnění, jeden výtisk práce k uchování ministerstvu.

Článek 54 Postup při odhalení plagiátorství

1. Student je při zpracování závěrečné práce povinen dodržovat zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů, řídit se aktuální citační normou a uvádět veškeré použité zdroje.

2. Vydávání cizího díla za vlastní, popřípadě převzetí části cizí práce, bez uvedení použitých zdrojů (dále jen „plagiátorství“), stejně jako opakované použití významně shodných, nebo téměř shodných částí vlastní práce bez uvedení použitého zdroje (dále jen „autoplagiátorství“), může být považováno za disciplinární přestupek.
3. Text odevzdané závěrečné práce podléhá porovnání s texty závěrečných prací uložených v databázi závěrečných prací a s texty dalších publikací.
4. Pokud vedoucí práce nebo oponent zjistí, nebo má důvodné podezření, že je závěrečná práce plagiátem, případně autoplagiátem, uvede tuto skutečnost v posudku závěrečné práce a podá podnět k zahájení disciplinárního řízení děkanovi, případně rektorovi, jestliže jde o studenta, který není zapsán na žádné z fakult. V případě, že disciplinární komise fakulty, případně disciplinární komise VUT, v návrhu podle čl. 9 odst. 2 Disciplinárního řádu VUT nenavrhne studentovi uložit sankci vyloučení ze studia, je povinna tento svůj postup odůvodnit.

Článek 55 **Překážky ve studiu**

1. Pokud se student z vážných důvodů nemohl účastnit výuky s kontrolovanou účastí nebo plnit další studijní povinnosti, je povinen se omluvit vyučujícímu nebo zkoušejícímu přímo nebo prostřednictvím studijního oddělení. Omluva musí být předložena neprodleně, nejpozději však do 3 pracovních dnů po termínu nebo od odpadnutí překážky bránící omluvě. O přijetí omluvy je student vyzooměn prostřednictvím IS VUT. Jako doklad o překážce ve studiu ze zdravotních důvodů je uznána pouze lékařská zpráva potvrzující dobu, po kterou trvá neschopnost plnit studijní povinnosti.
2. K včas ohlášeným a řádně doloženým překážkám ve studiu je přihlédnuto při posuzování případných žádostí studenta o výjimky z podmínek pro pokračování ve studiu.

Článek 56 **Ukončení studia**

1. Nesplní-li student požadavky vyplývající ze studijního programu podle tohoto řádu, je dnem ukončení studia den, kdy rozhodnutí o ukončení studia nabylo právní moci.
2. Student je povinen nejpozději ke dni ukončení studia odevzdat potvrzený a podepsaný výstupní list jako doklad o vypořádání všech vzájemných závazků mezi ním a VUT či fakultou.

Článek 57 **Pochvaly a ocenění**

1. Ocenění za mimořádné výsledky studenta během studia uděluje:
 - a) rektor podle čl. 14 Statutu VUT,
 - b) děkan, přičemž, pravidla pro vyhlášení a udělení cen děkana stanoví vnitřní norma fakulty.

Článek 58 **Zdravotní způsobilost**

1. Podmínkou přijetí ke studiu, vyžaduje-li to povaha studijního programu, může být zdravotní způsobilost uchazeče ke studiu.
2. Pokud je zdravotní způsobilost podmínkou pro přijetí ke studiu, jde o požadavek stanovený tímto řádem. Ztratí-li student v takovém případě trvale zdravotní způsobilost ke studiu, bude mu

studium ukončeno podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona. Na postup při rozhodování v této věci se vztahuje § 68 zákona.

Článek 59

Komunikace prostřednictvím IS VUT a průkaz studenta

1. Student komunikuje s pracovníky VUT elektronicky prostřednictvím IS VUT nebo s využitím e-mailové adresy, kterou mu přidělilo VUT. Na přidělenou emailovou adresu jsou studentovi zasílány emaily týkající se studia na VUT a student má povinnost všechny emailové zprávy sledovat.
2. Student má povinnost v termínu stanoveném vnitřní normou podle čl. 51 nahrát do IS VUT fotografii se svojí aktuální podobou (průkazovou fotografií) a následně požádat o vystavení průkazu studenta nebo průkazu ISIC. Student, který ve stanoveném termínu svoji průkazovou fotografii do IS VUT nevloží, nemusí být připuštěn k některým formám výuky a ke zkouškám.

ČÁST PÁTÁ

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 60

Přechodná ustanovení

1. Řízení zahájená před nabytím účinnosti tohoto řádu, se dokončí podle tohoto řádu.
2. Na práva a povinnosti studentů zapsaných do studia před nabytím účinnosti tohoto řádu, se vztahuje tento řád.
3. Pravidla pro ověřování studijních výsledků stanovená v čl. 11 až 13 a 34 se uplatní od akademického roku 2017/2018.

Článek 61

Závěrečná ustanovení

1. Zrušuje se Studijní a zkušební řád Vysokého učení technického v Brně registrovaný ministerstvem dne 5. ledna 2011 pod čj. 183/2011-30, ve znění pozdějších změn.
2. Tento řád byl schválen podle § 9 odst. 1 písm. b) bodu 3 zákona Akademickým senátem VUT dne 30. června 2017.
3. Tento řád nabývá platnosti podle § 36 odst. 4 zákona dnem registrace Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy.
4. Tento řád nabývá účinnosti dnem platnosti.

Doc. Dr. Ing. Petr Hanáček, v. r.
předseda AS VUT

Prof. RNDr. Ing. Petr Štěpánek, CSc., v. r.
rektor